

Een blad voor en door bewoners

De nieuwe hotspot van Slotermeer

Wie mij een jaar of vijf geleden verteld had dat Slotermeer ooit hip zou worden, had ik recht in zijn gezicht uitgelachen. Toen ik destijds voor het eerst op Plein ‘40-’45 kwam, leek het plein zelf meer op een parkeerterrein dan op een gezellige ontmoetingsplaats. Winkels stonden leeg of op het punt te sluiten.

Een paar jaar later worden deze panden stuk voor stuk omgebouwd tot flitsende horecazaken. De in korte tijd razend populair geworden fastfoodketen HFC opende recentelijk zelfs een tweede restaurant in Slotermeer. Is dit onderdeel van de golf van vernieuwing die zich de laatste jaren vanuit de binnenstad tot in de puntjes van Amsterdam uitrolt? In Bos & Lommer en De Baarsjes struikel je inmiddels over de hippe koffietenten en ambachtelijk gebakken zuurdesembroden. Nieuwe concepten waarin grote aandacht is besteed aan kwaliteit, inrichting en beleving. Wordt Plein ‘40-’45 de nieuwe hotspot van Amsterdam?

Een van de nieuwkomers aan de zijde Slotermeerlaan is Abdelmalik Smit, maatschappelijk werker en mede-eigenaar van de binnenkort te openen koffie- en burgertent ‘De Goede Burger’. De zaak is strak ingericht en er hangen sfeervolle lampen aan de muur. Met producten als slow coffee en halal burgers van de houtskoolgrill hoopt hij een uiteenlopend publiek te trekken: “We wilden iets beginnen wat vernieuwend is, in een wijk in opkomst. Leveranciers hadden in eerste instantie geen idee waar wij zaten en familie vroeg zich af of dit wel zo’n goed idee was. Maar wij gaan ervoor. Ik denk dat ze er wel aan toe zijn in deze buurt.” Ook praktisch ziet hij geen bezwaren: “De parkeergelegenheid is goed, dankzij de markt en de andere winkels is het altijd druk, en je zit hier vol in het zicht.”

Foto: Linda el Omari

Er zijn echter ook tegengeluiden: het zou teveel van hetzelfde zijn. Dit vindt ook gastheer Miguel Borrego van snackkar ‘t Praathuis op Plein ‘40-’45: “Zowel op de Burgemeester De Vlugtlaan als de Slotermeerlaan zitten bijna alleen nog maar restaurants. Er zit haast geen gewone winkel meer tussen.” Hij betwijfelt of de nieuwkomers zich staande zullen houden tussen al dit horecageweld. “Het lijkt me voor hen heel moeilijk om klanten binnen te halen en te houden. Er is zoveel keuze!” Bang voor concurrentie is hij niet. “Ik moet het hebben van mijn verse patat, dat verkoopt niemand hier. Veel mensen komen speciaal daarvoor naar mij toe. Natuurlijk zullen mensen ook de concurrentie gaan uittesten, omdat het nieuw is. Maar als de nieuwigheid eraf is...”

Vooralsnog lijkt het zo’n vaart echter niet te lopen. Zowel de al wat langer draaiende zaken als Meram als nieuwkomers BeyMen hebben aan klandizie geen gebrek. Ze zijn vooral populair onder jongeren en bij toeristen uit de nabijgelegen hotels. Maar ook gezinnen weten hen goed te vinden. En dat zijn niet alleen buurtbewoners: sinds de komst van supermarkt Tanger begint ook de rest van Amsterdam en omgeving het plein te ontdekken. De bezoekers zullen niet teleurgesteld worden.

Linda el Omari

Plein ‘40-’45

Oh plein, oh plein
Jij bent het middelpunt
van een politieke arena

Dronken plassen voeden groene planten
voor een kleurige wijk

De appel geurende walmen van waterpijpen
laten jongeren als valken zweven over
het plein

Oh plein, oh plein,
laat eens bronnen stromen
uit de grijze Slotermeerse grond
Het carillon ontwaakt je wel uit de slaap

De winkels spuwen mannen en vrouwen
het plein op
De Honingraat verzoet ze wel

De boot vaart er vandoor met
twee vrouwen
Het water tekent rimpels

Terwijl twee knappe hongerige nijleenden
wachten op het gedicht van de dichter
aan het Plein ‘40-’45

Gökhan Aksoy

Foto: Remko de Maar

Buurtkrant
nummer
66

april 2016

onder andere:

‘Werken aan de
zichtbaarheid’
Pagina 3

Voorstelling in
de wijk
Pagina 5

GaSet Junior
Fotoclub
Pagina 7

Rondje met de hondjes

Ik heb me een tijdje van schrijven onthouden,
maar hier ben ik dan weer: Redactieteckel Lotje.
Of eigenlijk: wij! Cindy, mijn teckelmaatje,
woont nu bij ons. Ik voelde me soms eenzaam en
na wat aandringen mocht ik een vriendinnetje.
Wij hebben Cindy helemaal uit het Havelland
bij Berlijn gehaald; daar kom ik overigens ook
vandaan. Wij zijn dus Ossi’s van geboorte.

Ik ben goed ingeburgerd, maar Cindy moet nog
van alles leren. Ze had nog nooit een fiets ge-
zien, laat staan dat ze in een fietsmandje heeft
gezet! Autoverkeer zei haar niets. Ook denkt
ze blijkbaar dat alle mensen aardig zijn en van
hondjes houden en springt ze zo maar met haar
voorpotjes tegen vreemden op. Het resultaat
is dat Cindy voorlopig aan de lijn blijft in het
verkeer.

Laatst hebben wij met onze buurvrouw Hennie
en haar hondje Sara een flinke wandeling door
de Brettenzone gemaakt. Daar was het voor
alle hondjes lekker loslopen: speuren, rennen en
ravotten met zijn drieën! Daarna via een slinger
door Slotermeer retour. Daar stranden we in café
Westside aan de Burgemeester De Vlugtlaan,
onze vrouwtjes waren toe aan versterking van de
inwendige mens. In het café waren wij niet de
enige hondjes, het leek die dag wel op een hon-
dencafé. Ze houden hier van viervoeters, wij kre-
gen gelijk ongevraagd een drankje aangeboden.
Vers kraanwater, een echte traktatie. Positieve
aandacht, knuffeltje en de vrouwtjes lekkere kof-
fie. Zo kan het ook, hier gaan wij vaker naar toe.
Café Westside is een aanrader voor iedereen, met
én zonder hond!

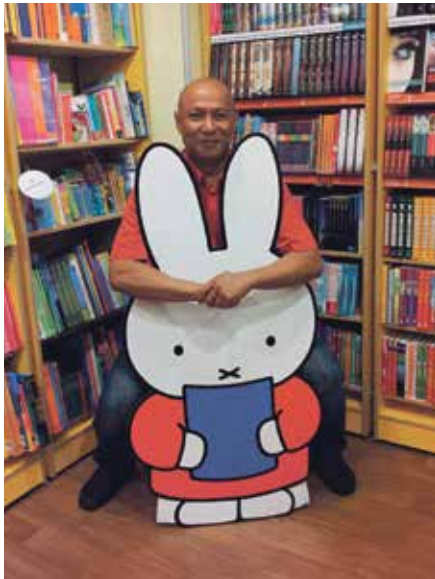
Lotje, Cindy en Christiane Baethcke

DE WIJK VANUIT ONDERNEMERSOGEN

Weerbarstige tijden in de retail

Het zal niemand ontgaan zijn, al die recente faillissementen in de retail branche. Dat is de verzamelnaam voor bedrijven die goederen en diensten aan consumenten verkopen. de branche van bedrijven die aan direct consumenten verkopen. Diverse economen en bedrijfsanalisten die dit verklaren als gevolg van de internet-rage, het milieu (slechte winter/zomer) en de crisis. Maar over ondernemerschap wordt gezwe-

Mijn beeld hierbij is dat de retail enorm is gegroeid dat op zich geen probleem hoeft te zijn. Echter wat je wel waarneemt is dat de 'vroegere' ondernemer vervangen is door een bedrijfsleider met daarboven nog een manager en wellicht nog een directeur. Het gevolg is enerzijds een opeenstapeling van

hiërarchie met het risico dat 'de top' te ver verwijderd is geraakt van de werkvloer en daardoor weinig tot geen connectie meer heeft met hetgeen waar het om draait: namelijk klantwaarde en klantbinding. Anderzijds het ontbreken aan ondernemerschap op de werkvloer.

Hier tracht ik als ondernemer in het midden- en kleinbedrijf dan op in te springen, want ik ben meer degelijk van bewust dat wederzijdse synergie

hard nodig is tussen mij - als ondernemer - en mijn klanten. Ik probeer daarom ook die meerwaarde voor de buurt te zijn door te fungeren als een soort buurtwinkel, een luisterend oor, sociale controle etc. De praktijk laat zien dat dit gewaardeerd wordt.

Zoals Winston Churchill zei: 'De ondernemer is degene die de economie laat draaien.'

Carlo Panoet

Rijstrook langs het Lambertus Zijlplein?

Een flyer van de gemeente Amsterdam Nieuw-West in mijn brievenbus, even kijken... een participatiebijeenkomst over extra maatregelen voor het Lambertus Zijlplein en omgeving. Er ligt al een plan van aanpak, maar er blijkt budget te zijn voor extra veranderingen.

Wat lees ik nou als laatste van de vier voorgestelde maatregelen: het aanbrengen van een extra rijbaan langs het Lambertus Zijlplein? Ik zal het wel verkeerd gelezen hebben, nog een keer kijken, het staat er toch echt. Ze zullen toch niet voor auto's bedoe-

Ik besluit de avond van 9 maart naar de participatiebijeenkomst in het Pluspunt te gaan. Deze werd vrij goed bezocht, bewoners en ook winkeliers. De geijkte bezetting: Jeroen Bouman hield de inleiding, Noortje Dickhoff van het stadsdeel de toelichting: er blijkt geld over te zijn om te investeren in Geuzenveld. Er blijkt naast extra verlichting en beplanting op het plein en verfraaiing van de tramlus inderdaad een vaag idee te bestaan om een rijbaan voor auto's aan te brengen. Een verbreding van het fietspad

langs het Kruissherenpad vanaf de Sam van Houtenstraat tot aan de Nolenstraat met gelegenheid tot parkeren. Dit onzalige plan schijnt in de hoofden van sommige winkeliers te zijn opgekomen. Zij hopen daarmee meer klandizie te trekken.

Na de inleiding konden we aan de door medewerkers van het stadsdeel bemande tafels de plannen nog eens bekijken en commentariëren. Aan de tafel waar ik kon aanschuiven bleek er niemand voor het autoverkeer op deze plek te porren zijn, daar was ik heel blij mee. Eensgezind werden de redenen genoemd: hier auto's maakt het onveilig voor iedereen! De vele kinderen, die hier naar school lopen en fietsen, de voetgangers, die het plein op willen, de mensen die hun hondjes in de groenstrook uitlaten. Bovendien staat er overal al veel te veel blik dat de openbare de openbare ruimte ontsiert. Ook zijn er op de parkeerterreinen bij AH en Vomar voldoende parkeerplekken.

Nu maar hopen dat het stadsdeel een betere bestemming vindt voor het financiële overschot!

Christiane Baethcke

Minder tasjes vliegen door de wijk

In mijn kindertijd werden boodschappen met boodschappentassen, manden of gehaakte netjes gedaan. Sindsdien is veel veranderd. De verpakkingsindustrie heeft steeds meer ingezet op plastic verpakkingen en er goud geld mee verdiend, ondanks dat dit leidde tot een enorme milieuschade. Lobbyisten uit de verpakkingsindustrie hielden lange tijd een beleidsverandering tegen. Sinds 1 januari is het verstrekken van gratis plastic tasjes eindelijk verboden. Voor tasjes moet betaald worden. De consument moet het ongewenste mateloze gebruik van plastic verpakkingen in zijn portemonnee voelen en dit moet tot inzicht en gedragsverandering leiden.

Benieuwd hoe het verbod in ons stadsdeel uitpakt, ging ik langs een aantal kleine winkeliers in de buurt van het Lambertus Zijlplein. De meesten bleken overtuigd van het nut van betaalde plastic tasjes en spanden zich in om het in de praktijk te brengen!

De apotheek in de Sam van Houtenstraat blinkt uit in het terugdringen van het gebruik van het plastic tasje. Gaven ze vroeger op een dag gratis vijftig tasjes weg aan klanten, sinds 1 januari zijn er in totaal pas dertien plastic tasjes à 10 cent verkocht. Het scheelt de apotheek veel geld, want hun tasjes zijn door de opdruk vrij duur om in te kopen.

De Marokkaanse slager vertelt dat veel klanten sinds de invoering van de betaalde plastic tasjes een eigen tasje meebrengen. Hij gebruikt nu minder dan de helft plastic tasjes op een dag. Ze zijn ook blij dat aan het gratis verstrekken een einde is gekomen. Zelf rekenen ze nu 5 cent voor een kleine en 10 cent voor een grote. De slagersvrouw wijst de klanten erop dat ze het in hun portemonnee gaan voelen als ze niet zelf hun boodschappentas meebrengen.

De bakker in de Sam van Houtenstraat gaat de gedragsverandering veel te traag. Er wordt veel gezeurd over het betalen voor de plastic tasjes, er zijn zelfs klanten die kwaad zonder brood weglopen als ze voor een tasje moeten betalen. Terwijl die in de supermarkt ook geld kosten. De slechte gewoonte van veel klanten om voor elk verschillend product een extra tasje te vragen is wel eindelijk opgehouden.

Bij de groenteboer worden de meeste tasjes verbruikt. De kleine zijn nog steeds gratis maar ook van de grotere gaan in vier dagen tijd nog steeds 1000 stuks over de toonbank. Op de kassabon staat het luttele bedrag van 3 cent per tas. Of dit zoden aan de dijk zet?

De bakker in de Sam van Houtenstraat. Foto: Christiane Baethcke

Bij de bloemist zetten ze een vraagteken achter het nut van het verbod. De folie die om boeketten gaat is volgens hen vele malen schadelijker dan de paar tasjes voor het inpakken. Dat zal in hun speciale geval wel zo zijn, maar gemiddeld genomen is het verbod volgens mij een zegen. Ik zie ze ook steeds minder vliegen in de wijk, alleen op de marktdagen vallen ze me nog op.

Christiane Baethcke

Duitse schnitzel mit aardappelsalade

Koken, dat kan hij niet, mijn Duitse kennis Derricke. Ik leerde hem kennen in het café, toen ik met mijn Belgische kennis een afspraak maakte om samen te koken voor de vorige editie van de GaSet. Derricke kende wel een paar lekkere Duitse recepten en maaltijden. Oké, dan gaan we deze keer op de Duitse toer. Prost!

Derricke eet meestal buitenshuis, maar als hij thuis eet, bereidt hij alleen maar noodles en tosti's met tomaat en kaas. Ik kreeg al te horen dat een originele schnitzel niet van varken of kip is gemaakt, maar van kalf. De twee eerder genoemde schnitzels zijn bedacht door 'nep-Duitsers', volgens Derricke dan. Het zijn goedkopere versies van de enige echte Duitse kalfsschnitzel. Als ik hem vraag wat het verschil is tussen een Duitse schnitzel en een Wiener schnitzel, krijg ik daar een vaag en onduidelijk antwoord op. Derricke let niet zo op de centen en hij geeft mij een aardig bedragje om alle ingrediënten te kopen voor ons Duitse feestmaal. Maar, ik moet dan wel alles bereiden terwijl hij erbij staat, commentaar geeft en kijkt. Gezondheid!

Zijn huis is een rommeltje en het keukentje is niet echt schoon te noemen, maar ik ga aan de slag. Derricke staat naast mij, drinkt en geeft onafgebroken Duits commentaar op mijn bereidingswijze en kookkunsten. De aardappelsalade is gemakkelijk. Je neemt vastkokende aardappelen, kookt deze en snijdt ze in blokjes. Fout volgens Derricke, Duitsers snijden plakjes. Helaas zei hij dit te laat. Dan doe je flink wat mayonaise (voor eigengemaakt mayo zie Gaset 65), 150 milliliter azijn, drie eetlepels mosterd, peper en zout in een kommetje en kloppen maar. Snijdt ongeveer vijf augurkjes in stukjes en gooi deze er ook doorheen. De lauwwarme aardappelblokjes erbij, even door elkaar mixen en bestrooien met wat klein gesneden bieslook en klaar is uw aardappelsalade!

Nu de kalfsschnitzel. Deze moet eerst platgeslagen worden (iets wat goed werkt tegen frustratie), dan door de bloem, door een schaalte met twee losgeklopte eieren met wat koffiemelk (?) en daarna door de paneermeel, of het liefst oud broodkruim. Een koekepan met aardig wat neutrale olie goed verhitten en de schnitzel aan beide kanten ongeveer drie minuten bakken, dit terwijl je

een bordje leggen, citroentje erbij, peterselie erover en een grote schep aardappelsalade er naast en... Essen!

Derricke heeft de door mij gemaakte en bereide schnitzel binnen vijf minuten weggewerkt en knikt tevreden naar mij. Dit terwijl hij nog wat aardappelsalade op zijn kin heeft plakken, ik laat hem maar. Ein prosit, ein prosit...

Remko7

'Werken aan de zichtbaarheid'

Fatima Oulad Hadj woont sinds december 2010 in Geuzenveld. Ze is 38 jaar en heeft twee kinderen. Sinds 1 april 2015 ondersteunt Fatima de afdeling bestuur van de Partij van de Arbeid (PvdA) in Nieuw-West. Wij spraken met haar over Slotermeer en Geuzenveld.

Wat gaat er goed?

“Geuzenveld is veranderd. De wijk kreeg de aandacht die het nodig had. Er zijn meer mensen met een gemiddeld inkomen gaan wonen. Zij hebben huizen gekocht, waardoor de samenstelling van bewoners is veranderd en daarmee de wijk.”

Uitdaging?

“Slotermeer, als achterstandswijk, heeft echter nog een uitdaging. De PvdA heeft hier ideeën over.” In de toekomst willen zij dan ook meer projecten uitvoeren met focus op jongeren. “Daar ligt immers onze toekomst. De zogenaamde ‘Spookjongeren’, jongeren die niet op de radar staan en overal buiten vallen en hierdoor belangrijke kansen missen, wil ik graag helpen.”

Wat vind je echt belangrijk?

Fatima maakt zich hard voor het onderwijs. “In het onderwijs ligt ‘de sleutel’ van verandering en een betere toekomst. Vooral het primaire onderwijs is aan hervorming toe. Het ‘3.0 onderwijs’, dat het oude systeem en manier van denken verandert. Een systeem waar iedereen gelijke kansen krijgt en gelijk gewaardeerd wordt.” Als voorbeeld geeft Fatima het Scandinavische model. “Ook vuil op straat is een serieus onderwerp. De PvdA wil een voorbeeldfunctie vervullen en heeft schone wijken als doel. Het schoonhouden van wijken is vooral een taak van mensen zelf. Boetes en represailles zijn niet uit te sluiten als er na inzet niet wordt meegewerkt.”

Ben jij een rolmodel?

Fatima wil vooral laten zien dat je niet bang hoeft te zijn om je recht te halen. Dat je – ook al leef je in moeilijke omstandigheden – door vallen en opstaan een beter leven kunt krijgen. “Door samenwerken valt er veel te leren! Mensen kunnen gebruik maken van alle faciliteiten die er zijn. Dit gebeurt nog onvoldoende.”

Hoe denk jij over de verschillende culturen in de wijk?

“Meerdere culturen zijn een cadeau voor onze samenleving. Wij zijn derde en vierde generatie Nederlanders. We zijn mondiger

geworden en door goed onderwijs verandert de mentaliteit van de wijk en daardoor ook de leefbaarheid.”

Is de PvdA zichtbaar genoeg?

Fatima geeft toe dat er veel kiezers bij de PvdA zijn weggegaan. “Dit heeft gedeeltelijk te maken met de landelijke politiek, maar ook met de onzichtbaarheid van de PvdA in de wijken zelf. Via Facebook zijn de PvdA leden wel te vinden. Maar bij lange na niet genoeg.”

Hoe verhoudt het centrale stadsbestuur zich tot het stadsdeelbestuur?

“Door de verschillen in de stadsdelen en het gecentraliseerde deel in het centrum kan de PvdA zich minder sterk uitten. Voorgestelde ideeën komen minder makkelijk door de raad. Door ledenverlies en andere partijen wordt de daadkracht nog minder.”

Wat te doen?

“Debatteren en luisteren naar wat de mensen te zeggen hebben. Weggelopen stemmers willen we weer terug.” Hiervoor zal de PvdA zich moeten laten zien en een sterk verhaal presenteren.

Kamal Bergman

Parkeerpilot wordt verlengd

In onze decembereditie bespraken wij diverse prangende parkeerkwesties in Slotermeer, waaronder de pilot van het verlengen van de blauwe zone van twee naar zes uur. Bewoners vreesden hierdoor opnieuw voor overlast door forenzen en dagjesmensen. Inmiddels is de pilot bijna aan zijn einde. Of toch niet?...

Op 9 maart vergaderde de voorbereidende raadscommissie Nieuw-West over een eventuele verlenging. Aanwezige buurtbewoners pleitten voor onmiddellijke stopzetting van de proef. GaSet sprak met een aantal van hen. “Ik voel mij waanzinnig geschokt”, brieft bewoners-vertegenwoordiger Arnold Paalvast. Hij laakt vooral het gebrek aan informatie over de proef. Buurvrouw Caroline Omlor valt hem bij. Namens 152 bewoners van het pilotgebied diende zij een bezwaarschrift in. Over de vergadering van 9 maart werd zij via via op de hoogte gebracht. “Dat vind ik heel erg kwalijk. Het stadsdeel had ons moeten informeren?” Omlor geeft aan dat zij bovendien ook nog geen inhoudelijke reactie heeft gehad op haar bezwaarschrift. Wanneer GaSet het stadsdeel hiermee confronteert, wordt aangegeven dat de reactietermijn van de gemeente met zes weken verlengd is door het grote aantal bezwaren.

Foto: Linda el Omari

Bewoners van het pilotgebied constateren een enorme groei van het aantal buurtvreemde langparkeerders in hun wijk. De maximum parkeerduur van zes uur houdt hen niet tegen. Bewoonster Tetje Timmermans: “Je ziet jongens met handenvol autosleutels langskomen en meerdere parkeerschijven tegelijk verzetten. Zo kunnen auto’s de hele dag blijven staan zonder een boete te krijgen.” Het gaat het drietal niet alleen om de toegenomen parkeer-

druk, maar vooral om de verslechterde leefbaarheid en veiligheid in de wijk. Timmermans: “Vuil op straat, verkeerd parkeren, te hard rijden... Onze kinderen zijn niet meer veilig op straat, terwijl wij hier juist voor hen zijn komen wonen!”

Bewoners hebben het gevoel dat deze, aan het parkeerprobleem gerelateerde, bezwaren door het stadsdeel niet worden meegenomen in de proef. Ook hebben zij twijfels over het nut van de proef. De parkeerdruk in andere buurten lijkt niet te zijn afgenomen. En, vragen zij zich af: hoe moet dit worden aange-toond? Een nulmeting ontbreekt immers. Een kostenkwestie, stelt portefeuillehouder Erik Bobeldijk in de vergadering. Aan de proef lagen metingen uit januari 2015 ten grondslag, vult woordvoerder Petra Klap desgevraagd aan. “Ook gaat het er niet zozeer om of de parkeerdruk hoger of lager wordt, het gaat erover of de parkeerdruk acceptabel is of niet. Onder een acceptabele parkeerdruk wordt maximaal 90% bezetting verstaan.”

Verlenging

Een week na de vergadering besloot het stadsdeel om de pilot tot uiterlijk 31 oktober 2016 te verlengen. Het Dagelijks Bestuur meldt dat er meer tijd nodig is ‘voor het houden van metingen en uitvoeren van analyses alsook voor het kiezen van een evenwichtige oplossing waar iedereen het meest bij gebaat is.’ De inspraak van bewoners blijkt niet helemaal voor niets te zijn geweest: daar waar grote bezwaren zijn geuit stopt de proef wel op 1 mei 2016. Portefeuillehouder Bobeldijk heeft tevens toegezegd op korte termijn in gesprek te gaan met bewoners.

Linda el Omari

De Wereld van Warner

Een paar door buurtbewoners georganiseerde activiteiten steun ik van harte. Omdat deze geld toegewezen krijgen door de regiegroep van Slotermeer, ging ik naar hun informatieavond. Ik had wat vooroordelen, maar werd aangenaam verrast. De gespreksleider begon precies op tijd, de zaal zat vol met geïnteresseerde bezoekers en alle vragen waren to the point. De regiegroep-leden, die onderdelen van de bijeenkomst leidden, wisten waar ze het over hadden. En let wel, we hebben het hier over vrijwilligers: buurtbewoners die zich inzetten voor hun en onze buurt. Een aantal aanwezigen vertelde over hun activiteit: een docent wiskunde die met andere vaders sportlessen geeft aan kinderen die dat goed kunnen gebruiken, een bevlogen gepensioneerd dame die een heel scala activiteiten voor eenzame ouderen opzet en coördineert, een jonge vrouw die de lunches klaarmaakt in een buurthuiskamer en nog veel meer.

Activiteiten, voor en door gewone buurtbewoners opgezet om het wonen in ons stadsdeel nog prettiger te maken. Gewone mensen dus, met en zonder werk, hoge opleiding of druk gezin. En iedereen, van alle achtergronden en van jong tot in de zeventig, vindt het heel vanzelfsprekend zich daarvoor in te zetten. ‘Dat doe je toch gewoon.’ En ik moest denken aan de klagers, die me vertellen wat er allemaal niet goed gaat in Geuzenveld en Slotermeer. En dat er niks te doen is. En als ik dan vertel wat er wel allemaal is, zeggen ze dat ze dat niet weten en blijken ze ‘nee nee’ op hun brievenbus te hebben geplakt. Zo loop je allerlei nuttige informatie rond activiteiten in de buurt te mis. Nee, die waren er dus niet deze avond. Hier waren de doeners, onze medebewoners die de handen uit de mouwen steken en aan de slag gaan. Gewoon, omdat ze het heel normaal vinden wat voor een ander te doen. En ja, ik fietste na afloop uitermate opgewekt richting huis!

Warner Hemmes

Stoplichten

Hebben jullie dat ook gemerkt? Ik loop regelmatig naar de sportschool en vind het erg vervelend dat de stoplichten voor voetgangers hier lang op rood blijven staan en er ook snel weer op springen. Bij mij gebeurt het regelmatig dat ik na lang wachten eindelijk mag oversteken en als ik dan halverwege ben, is het volgende stoplicht alweer op rood gesprongen. Het zal wel met geld te maken hebben, tijd is geld tenslotte. Maar stel je voor dat je bejaard bent, dan red je het nooit. Ik zie veel medebewoners gewoon door het rode licht lopen. Dit kan toch nooit de bedoeling zijn om veilig naar de overkant te komen?

Bram Niezen

BETER EEN GOEDE BUUR

DAN EEN VERRE VRIEND

Mijn lieve buurvrouwen: een Hollandse en een Marokkaanse. Beide zijn oma. Maar **tante Bep** (88) en **‘hajja’ Fatima** (70) zijn geen standaard oma’s. Ondanks hun pittige leven lijken beide dames zeker tien jaar jonger. Terwijl de meeste vrouwen destijds ‘alleen’ huisvrouw waren, werkten zij er ook nog bij. Ze hebben een hoop meegemaakt samen. “Maar dat zetten we maar niet allemaal in de krant!”, lacht Bep.

Bep en Fatima kennen elkaar al zeker 45 jaar. Bep, al jong weduwe, kwam hier indertijd met haar twee kinderen wonen. Fatima zat er toen al; haar oudste was vier. Mede door de kinderen hadden de dames in die beginperiode veel contact. In de loop der jaren is dat minder geworden. Bep kan niet meer zo makkelijk de deur uit en Fatima is regelmatig in haar geboorteland Marokko of op bedevaart naar Mekka. Maar als het even kan, gaan ze bij elkaar op de koffie. Dan komt Fatima naar Bep of haalt haar op.

Fatima heeft Bep regelmatig meegevraagd naar Marokko, maar die is niet zo reislustig. De Marokkaanse keuken kent ze inmiddels wel: Fatima staat regelmatig voor haar deur met een dampend bord eten. Couscous, harira... “Maar ook gewoon Hollandse pot, hoor!” Dat ze haar buurvrouw eten brengt, vindt Fatima niet meer dan normaal. “Ik vergeet nooit wat ze allemaal voor mij heeft gedaan”, zegt ze. Bep paste op haar kinderen als zij werkte, maakte kleren voor haar dochter... Ze was zelfs aanwezig bij de geboorte van haar zoon. Bep wuift het weg, zoveel moeite was dat niet. ‘Dat doe je gewoon’, is het motto van deze nuchtere oma’s. Maar wat vind ik het bijzonder dat ik hun derde buurvrouw mag zijn!

Linda El Omari

Al jaren bezig met zelfredzaamheid

Riekje Elema is wijkverpleegkundige bij Buurtzorg. Ik tref haar in het café onderin De Honingraat. Ze oogt als een echte wijkzuster: energiek, zorgzaam en krachtig. Ik voel me meteen vertrouwd. Het ijs is snel gebroken.

Foto: Maarten Bijlenga

“Ik werk nu al drie jaar als wijkverpleegkundige voor Buurtzorg in Geuzenveld en Sloterveer. Ik was in de jaren ‘80 ook een paar jaar wijkverpleegkundige voor het Groene Kruis. Dat was toen de wijkzuster nog eigen baas was, en alles zelf regelde.”

Dat zien velen als de goede oude tijd. De wijkzuster die op haar fiets door de wijk ging en alles en iedereen kende? Hoe doen jullie dat nu?

“Ik ben bij Buurtzorg gegaan omdat ze ons daar ook zo laten werken: Met een klein team van wijkverpleegkundigen, zonder manager en gedoe. Dat werkt het allerbeste. We bepalen alles zelf: de planning, verzorging, contacten met andere hulpverleners. Ons team heeft alle kennis in huis die we nodig hebben. Ik ben gespecialiseerd in dementie, anderen in wondzorg of diabetes.”

Waarin is jullie aanpak anders?

“Zelfredzaamheid is tegenwoordig een modewoord, maar wij zijn er al veel langer mee bezig. We kijken breder dan enkel de verzorging. Met een nieuwe patiënt overleggen we eerst hoe we diens leven makkelijker en veiliger kunnen maken. Welke zorg, maar ook; welke aanpassingen in huis? Dat doen we samen met een fysiotherapeut en ergotherapeut en eventueel een diëtist. Ook betrekken we heel bewust het netwerk van de patiënt. Soms blijkt dat zogeheten mantelzorgnetwerk overbelast. Dan nemen we taken van hen over of zoeken we een vrijwilliger, die kan helpen. We hebben ook contacten met buurtorganisaties, bijvoor-

beeld als er behoefte is aan dagbesteding.”
“We zijn een klein team, onze gezichten zijn al snel vertrouwd. Voor de verzorging en de verpleging nemen we gewoon de tijd. Ook voor een praatje! Dat tezamen schept rust en.... ruimte voor zelfredzaamheid. Want zodra de patiënt weer dingen zelf kan stimuleren we dat.”

Wat vind je kenmerkend aan deze wijk?

“De veelkleurigheid, daar houd ik erg van! In niet elke cultuur is het even gewoon om hulp in te roepen. De familie doet de zorg dan zelf, waardoor de patiënt soms niet de goede hulp krijgt. Dat vind ik jammer, want wij zouden bijvoorbeeld heel goed advies kunnen geven.”

Maarten Bijlenga

“Dit is mijn man zoals hij vroeger was”, vertelt mevrouw Elzohiri: “Hij heeft al 30 jaar ‘suiker’. Na een zware hypo in 2014 kon hij bijna niets meer. Het leek hopeloos. Buurtzorg komt drie keer per dag langs voor verpleging, wassen, aankleden. Ik doe zelf ook veel, maar de zware dingen lukken niet meer. Mijn man kent elke zuster. Ze zijn zo lief! Dat scheelt alles. Hij is vrolijker en praat weer. Het gaat langzaam beter met hem.” Foto: Maarten Bijlenga

Boekrecensie Stille wateren: diepe gronden?

De Sloterplas: grijs en diep ligt ze daar, in het midden van Nieuw-West. Mensen wandelen of rennen om haar heen, kano’s en zeilboten varen door haar water, het riet ruist zachtjes langs de oever. Mooi allemaal, vredig zelfs. Of niet? Woont er een monster in de plas?...

Fred Martin, Jan-Paul van Spaendonck en Anthonie Holslag vonden dit idee dusdanig fascinerend dat ze er een boek over schreven. Hoewel: één boek? De drie auteurs schreven elk een apart deel en maakten daar één boek van. De verschillende penningen zijn goed terug te lezen. Zodoende is dit een recensie in drie delen.

Het boek opent met een feitelijk stuk over de geschiedenis van de biotoop rondom de Sloterplas en het ontstaan van de plas zelf. Martin heeft dit kundig opgeschreven en zijn werk is met prachtige foto’s en illustraties omringd. Een feestje voor de ietwat nerdy liefhebber van feitjes en oude foto’s (zoals ondergetekende). Maar ook voor de Nieuw-Westerling die simpelweg geïnteresseerd is in de historie van zijn woongebied, is dit interessante materie.

Het middelste deel verbindt het eerste en het laatste als de plas, die de verschillende wijken van Nieuw-West met elkaar verbindt. Van Spaendonck reeg (al dan niet verzonnen) jeugdherinneringen omtrent de plas en het monster aan elkaar, tot een mooi geschreven stuk vol nostalgie. Je kunt goed merken dat hij ook liedteksten maakt en muziek speelt. Een aantal van zijn liedjes is in het boek afgedrukt en er is ook een CD bij. De herinneringen zijn liederlijk en ritmisch opgeschreven, met prachtige zinnen als ‘Een nieuwbouwwijk heeft geen geschiedenis. De mens heeft een huiver voor de leegte. Deze horror vacui zorgt ervoor dat hij de omringende vlakke met verhalen vult.’ (p.122). Wanneer hij vervolgens echter zijn persoonlijke crises met het verhaal vervaagt, krijgt het verhaal sterk het karakter van een boek voor ‘mannen van een zekere leeftijd’. Gelukkig keren de mooie zinnen terug en zorgt de epiloog voor een goed afgerond plot.

Hoe anders is het laatste deel. Dit deel is volledig fictieel; Holslag schreef een spannend verhaal rondom een onderzoek naar het monster in de plas. Bij tijd en wijle is het wel wat ongeloofwaardig; welke scholier whatsapp op deze manier:

‘Hy is gek gewrdn’ of ligt uren in de bosjes een docent te bestuderen? Wel zijn emotionele scènes erg roerend beschreven. Tevens wordt de lezer verrast met een onverwacht einde.

Uit alle delen blijkt de liefde voor dit gebied. Het boek heeft een ietwat onhandig groot formaat, maar is mooi verzorgd. Urban myth, dat monster? Of toch niet... Na het lezen van dit boek kijk je nooit meer op dezelfde manier naar die diepe, grijze Sloterplas.

Het monster van de Sloterplas. Door Fred Martin, Jan-Paul van Spaendonck en Anthonie Holslag. Uitgegeven door Stichting de Driehoek, 2015.

Charlotte Lehmann

STRIP door Remko de Maar

Openluchtvoorstelling in de wijk

Bewoners mijmerend in de openbare tuinen, luidkeels roepend op straat, verscholen in een portiek of vanachter een raam... In het voorjaar van 2016 presenteert stichting Urban Gorillas: Droom. Een beeldende en muzikale openluchtvoorstelling onder regie van theatermakers Anne Rooschüz en Andreas Bachmair.

Bewoners spelen de hoofdrol

In Droom tonen mensen hun (stiekeme) verlangens in en teleurstellingen over het leven. Het is een reis door de dromen van bewoners uit de Lodewijk van Deyselbuurt in Slotermeer. Zij spelen de hoofdrol in de voorstelling.

Rijdende tribune

Het publiek rijdt stapvoets door de buurt op een tot tribune omgebouwde SRV-wagen en ontdekt zo een stukje verborgen Slotermeer. De Lodewijk van Deyselbuurt biedt een spannend decor.

Een Engel in Nieuw-West

Een eerder project van de stichting is Een Engel in Nieuw-West (2013). Dat vond plaats in de Struikbuurt in Slotermeer. Samen met de buurt zochten Anne en Andreas een antwoord op de vraag

wat mensen gelukkig maakte. Er waren ruim 100 buurtbewoners betrokken, zowel voor als achter de schermen. Met Droom komt er nu een vervolg, waarin kunst en muziek een grotere rol krijgen. Het belooft dus weer een mooi spektakel te worden. Andreas Bachmair liep de afgelopen maanden door de Lodewijk van Deyselbuurt en sprak er met verschillende bewoners over hun dromen. “Door alle verhalen die mensen ons vertellen, ontstaat een beeld over het leven dat we normaal niet zouden krijgen. Door de hoeveelheid verschillende kijken op de wereld en de wijk, ontstaat langzaam een aan elkaar verbonden verhaal. Zo heeft hoe je je voelt veel invloed op hoe mensen naar een buurt kijken. Met de voorstelling kunnen wij al die dromen laten samenkomen, dat maakt het heel spannend!”

Meedoen met Droom?

De hoofdrollen zijn inmiddels verdeeld, maar mensen die willen figureren of zin hebben om mee te helpen achter de schermen zijn van harte welkom! Mail naar droomproject@hotmail.com of bel met Andreas: 06 - 4303 3218. De voorstelling speelt eind mei. Kijk ook op [Facebook.com/Droomvoorstelling](https://facebook.com/Droomvoorstelling)

Senior en student wisselen kennis uit

“Ik ben Marie de Vries, 18 jaar oud en ik studeer Algemene Sociale Wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam. Ik woon al mijn hele leven in Nieuw-West. Vorig jaar hoorde ik via een radio-

fragment dat er veel vrijwilligersinitiatieven bestaan in Amsterdam. Mijn interesse was gewekt en via de Oranjefonds-website ben ik bij Stichting Senioren-Student terechtgekomen. Dit sprak me meteen aan, omdat ik het erg leuk vind om met senioren om te gaan en om hun levensverhalen te horen.

Ik ben gekoppeld aan de 89-jarige Mevrouw Mateiovich. De eerste keer dat ik bij haar kwam was het meteen al erg gezellig. We dronken thee en waren een paar uur aan het kletsen. We wisten meteen dat we het goed met elkaar konden vinden. Ik kom sindsdien drie keer per maand langs om thee te drinken. Ze heeft veel meegemaakt en vertelt vaak met een glimlach verhalen over vroeger. Ook koken we weleens samen. Mevrouw Mateiovich heeft vroeger kookboeken gemaakt met Oosterse gerechten en

daar heeft ze me er een aantal van geleerd. Dat is altijd een leuke en interessante bezigheid.

Leuk aan mevrouw Mateiovich is dat ze altijd overal grapjes over maakt. Ook al merkt ze dat ze ouder wordt, ze staat nog steeds heel positief in het leven en ze zit vol humor. Dat vind ik een mooie eigenschap. Soms help ik haar met haar iPad of telefoon en we bekijken en beantwoorden samen haar post. Ik heb een goede band opgebouwd met mevrouw Mateiovich en leer veel van haar. Het is een mooi project om jong en oud samen te brengen en om kennis uit te wisselen tussen de verschillende generaties.”

Jong+Oud=Goud

Bent of kent u een senior die ook wel wat extra ondersteuning van een studentvrijwilliger kan gebruiken? Dan kunt u terecht bij Stichting SeniorenStudent. Deze Amsterdamse stichting koppelt studenten aan senioren voor hulp en gezelschap. Het project heet Jong+Oud=Goud een duurt één jaar, in die periode komt een student als vrijwilliger zes uur per maand op bezoek. Samen ondernemen ze allerlei klusjes en activiteiten. Gedurende het projectjaar worden er ook leuke activiteiten georganiseerd waarbij de senioren elkaar ontmoeten.

Meer informatie

Het project is bedoeld voor senioren met weinig budget en een beperkt sociaal netwerk. Eigen bijdrage is vijf euro per maand. Kijk ook op www.stichtingseniorenstudent.nl of bel 020 - 308 0916.

HUGO IN DE BUURT

Boodschappen

“Wilt u iets voor de vluchtelingen doen?” Het meisje dat mij op zaterdagmiddag deze vraag stelde was een jaar of twaalf en stond bij de ingang van Albert Heijn op Plein ‘40-’45. Ik mompelde ja, waarop ze mij een boodschappenlijst overhandigde. Met anderen stelde ze voedselpakketten samen en men wilde zo voorkomen dat er onbruikbare levensmiddelen geschonken werden. Op haar lijst stonden onder meer een blik doperwten, een pot bruine bonen en een pak theezakjes. Niets mis mee, maar het stak schril af bij mijn eigen boodschappenlijstje. Daar staan in het weekend zelden basisbehoeften op. Wel altijd chocola, chips en drop in verschillende smaken. Met twee lijstjes liep ik door de winkel en dat was best verwarrend. Eerst dacht ik nog vooral aan mijn eigen boodschappen want die vluchtelingen, ach, dat kwam nog wel.

Foto: Pablo Hoes

Maar in de Appie bleken heel veel klanten in de weer met twee lijstjes. Het was zelfs drukker in de paden met de gevraagde producten en de eerste lege plekken in de schappen waren al zichtbaar. Vooral bij huismerken. De goedkoopste varianten biscuit, cornflakes en gesneden ontbijtkoek waren al uitverkocht. Goed nieuws voor vluchtelingen en ook voor Albert Heijn. Ik zag verschillende bekenden lacherig met lijstjes lopen en de sfeer werd zelfs wat melig. Het had iets weg van de tijd rond Sinterklaas. Dan loopt ook iedereen te puzzelen met verlanglijstjes van anderen. Ik gooide cornflakes, suiker en ontbijtkoek in mijn karretje. Bij de tandpasta twijfelde ik over de goedkoopste variant. Ik keek naar mijn gezinsboodschappen en heel even overviel mij een gevoel van schaamte. Natuurlijk verdienen die sloebers ook fatsoenlijke tandpasta. Ook al hebben ze niets te snoepen. Naar ‘knijpfruit’ heb ik maar niet gezocht. Dat leek mij toch ongeschikt voor een hulppakket. Voorbij de kassa leverde ik mijn kleine bijdrage zo zichtbaar mogelijk in bij een groepje dozenvullers. Voor nog geen tientje een goed gevoel. Over alles.

Hugo Hoes

Kiosk in het Eendrachtspark

Wat gaat er met het huisje in het park gebeuren? Dit gaat over het houten gebouwtje vlakbij het pierenbadje in het Eendrachtspark. Ik heb hier en daar informatie ingewonnen en ben het volgende te weten gekomen.

Het gebouwtje is in beheer bij LOLA (leegstand oplossers Amsterdam). Zij beheren het gebouwtje om niet. Dit houdt in dat zij er niets voor hoeven te betalen. Het huisje staat wel op de verkooplijst van de gemeente Amsterdam. Als het verkocht wordt dan heeft LOLA of de tijdelijke beheerders nog een maand om het huisje leeg op te leveren.

Op dit moment wordt het achtergedeelte gebruikt door een kunstenaar. Het is de bedoeling dat het weer open gaat deze zomer. Het zal dan samen met buurtbewoners beheerd worden en gebruikt als kiosk voor frisdrank etc. Ook de toiletten zijn dan weer open. Dit is op verzoek van de bewoners.

U kunt zelf ook nog leuke ideeën bedenken, deze kunt u dan sturen naar Zoulikha el Mouzaine: z.el.mouzaine@amsterdam.nl (gebiedsmakelaar Geuzenveld).

Thea Schaafsma

Foto: Thea Schaafsma

Een maatje voor een gezonde leefstijl

Beweegt uw kind te weinig? Vindt u het lastig om gezond eten en bewegen in het dagelijks leven toe te passen? Of heeft u andere vragen rondom de gezonde leefstijl van uw kind? De vrijwilligers van Maatje meer voor een Maatje minder staan voor u klaar.

Gezinnen in Slotermeer en Geuzenveld kunnen aanspraak maken op een maatje die ze ondersteunt bij het maken van gezonde keuzes in het dagelijks leven. Dit is een project van Gilde Amsterdam, bekend van onder meer Samenspraak (ondersteuning bij de Nederlandse taal) en Mee in Mokum (stadswandelingen).

Een coach bij het project ondersteunt kind en gezin op een po-

sitieve en praktische manier op weg naar een gezond gewicht. Een maatje kan bijvoorbeeld samen met het kind het sportaanbod in de buurt uitzoeken. Of samen met u een gezond weekmenu opstellen. De vrijwilliger is een praktische aanvulling op het werk van een professional in het gezin, bijvoorbeeld een diëtist of een ouder- en kindadviseur. Vrijwilligers worden getraind zodat ze goed voorbereid als coach aan de slag kunnen.

Wilt u een maatje voor uw gezin?

Of wilt u zich inzetten als vrijwilliger?

Stuur dan een mail naar maatjemeermaatjeminder@gildeamsterdam.nl of bel 020 625 4450 (maandag t/m donderdag van 10.00 uur tot 16.00 uur).

Kijk voor meer informatie op www.gildeamsterdam.nl.

Ga met Westside de lente in!

Ben jij al bij ons langs geweest? Komende lente staat er weer veel op het programma bij Westside, zoals de Geluksdisco (15 april), Vrouwen van Morgenn (16 april), Troubadours van West (29 april), of kom op Koningsnacht swingen met DJ Loyd (26 april) en laat je door ons verrassen op Koningsdag (27 april).

Westside Slottermeer is een uniek samenwerkingsverband tussen bewoners en bewonersorganisaties uit Amsterdam Nieuw-West, die talentontwikkeling van buurtbewoners als gezamenlijk doel hebben. Er worden verschillende wekelijkse activiteiten georganiseerd voor publiek, zoals koffie branden, naaiateliers, yogalessen, muziekavonden en salsalessen. Wij zijn dagelijks (m.u.v. zondag) geopend voor een kopje koffie, huisgebakken brood, culinaire verrassingen en lokale biertjes.

Westside Slottermeer is gevestigd op de Burgemeester De Vlugtlaan 125.

Meer info: zie Facebookpagina 'Westside Slottermeer' en de website www.westsideslottermeer.nl, of bel 020-3377177.

Met en voor elkaar dichtbij

De Terre des Hommes winkel op het Lambertus Zijlplein is een leuke tweedehands winkel voor goede kleding en verschillende kleine spullen zoals servies, huisraad en speelgoed. Vrijwilligers zijn de spil in de winkel, er zijn geen betaalde krachten. De winkel

is op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Bent u geïnteresseerd? U bent van harte welkom om het team te komen versterken.

Bij de Terre des Hommes winkel snijdt het mes niet aan twee, maar zelfs aan drie kanten. "Mensen kunnen spullen brengen, die verkopen we tegen redelijke prijzen. De totale opbrengst gaat naar verschillende kinderprojecten in het buitenland. Gebrachte spullen worden uitgezocht, gecontroleerd en als het nodig is schoon gemaakt. Alleen goede en schone artikelen komen in de winkel," vertelt vrijwilligerscoördinator Carla van Essen. Terre des Hommes bestaat in 2016 vijftig jaar, de Amsterdamse winkel bestaat dan vijf jaar. Dat zal niet ongemerkt voorbij gaan.

Terre des Hommes Amsterdam, Lambertus Zijlplein 27, tel. 020-7600834, winkel.amsterdam@tdh.nl. Openingstijden: maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag van 10.00 uur tot 17.00 uur. Zaterdag van 11.00 uur tot 16.00 uur. Donderdag gesloten.

Wandelclub zonder hond

Eindelijk! Na weken waarin o.a. het weer tegen zat, begonnen vier dames na een smakelijke lunch (Hollandse erwtensoep en pannenkoeken) vol goede moed aan de eerste wandeling zonder hond. Ze startten vanuit het Pluspunt in Geuzenveld, door de Kuil, langs het Ma Braunpad, het Ruige Riet langs de manege richting Confuciusplein. Een zonbeschenen wandeling van zo'n anderhalf uur. Heerlijk en gezond, voor herhaling vatbaar! Medewandelaars van harte welkom.

Voor afspraken bellen met Eigenwijks, Albardakade 5-7, 020-6112083, Geuzenveld

Hedda van Rozelaar

Scootmobiel tochten

Elke tweede dinsdag van de maand maken 'de Scootmobielers' onder begeleiding van vrijwilligers weer een tocht door de Tuinen van West of rond de Slotterplas. De groep vertrekt om 13.30 uur vanaf het Pluspunt aan de Albardakade 5-7 en is weer terug rond 16.15 uur. Een tocht kost 1 euro per persoon. Opgeven kan bij: Loes Bartelings, balimedewerker van Eigenwijks bij het Pluspunt op tel. 020-6112083. Foto: Rufus de Vries

Bijeenkomsten Al Anon

Maakt u zich zorgen over het drinkgedrag van iemand anders? Of wordt uw leven er door beïnvloed? Hebt u het gevoel dat er niemand is die uw problemen begrijpt?

Herkent u dit? Kom dan een keer vrijblijvend langs. Iedereen is van harte welkom. Iedere dinsdagmorgen komen we, vrienden en verwanten van mensen met een alcoholprobleem, bij elkaar. We zijn een anonieme zelfhulpgroep en vinden er

steun en begrip. We spreken uit eigen ervaring.

We zijn er iedere dinsdag morgen van 10.00 tot 12.00 uur. Het adres is: Huis van de Wijk / De Honingraat, Slottermeerlaan 103-H, 1063 JN Amsterdam

Wilt u meer informatie? Kijk op de website van Al Anon, www.al-anon.nl

Vernieuwde halte

De bus- en tramhalte bij Plein '40-'45 is vernieuwd, wow! Ziet er mooi uit en nu kun je digitaal zien hoe laat de bus of tram er aan komt. De halte is wel smaller geworden of gaan er ineens meer mensen met het openbaar vervoer mee?...Er staan nu vaak mensen op de trambaan te wachten. De halte had dus wel wat langer gemogen en neem dan dat minuscule afdakje... We wonen wel in Nederland hoor, en ja daar regent het best wel vaak. Zitten kan ook niet meer, nou zit ik ook liever thuis op de bank, maar toch er zijn ook mensen die niet lang kunnen staan.

Bram Niezen

GaSet Junior

Je kunt tot
19 april kijken naar
de tentoonstelling in
De Honingraat!

FOTOC CLUB

Ken jij de Slotermeerse beroemdheden van de fotoclub al? Van januari tot april hebben de negen Slotermeerse kids Ouiam, Dikra, Maroua, Adam, Dilem, Hiba, Louam, Mohcine en Soumia fotografees gehad van fotografe Vera Duivenvoorden, juf Gina en juf Rosa. Op dit moment hangt hun tentoonstelling over familie in De Honingraat. Maar zij zijn ook op pad geweest om de bewoners van Sotermeer te fotograferen op Plein '40-'45. Het resultaat staat op deze pagina. Kijk snel of jij ook op de foto staat!

Gina Lafour

Maroua en Hiba nemen
een interview af in de
Etos winkel.

Hiba interviewt iemand
op Plein '40-'45.

De opening van het project. Foto: Marianne Bloem.

Verslag van Juf Gina over de fotoclub

De kinderen zaten elke week vol energie en enthousiasme. Bij de uitleg voor een foto-opdracht zaten ze vaak een beetje voor zich uit te kijken, te wachten totdat ze mochten beginnen. Na de uitleg, renden de kinderen de klas uit, op zoek naar de meest originele foto's! Het bijzondere aan deze groep is dat wij de kinderen kennen uit twee verschillende buurthuizen, waardoor veel kinderen aan het begin elkaar nog niet kenden. Maar dat ging snel voorbij. Na de eerste week al, waren Dilem uit Slotermeer-Oost en zusjes Ouiam en Dikra uit Slotermeer-West, al dikke vriendinnen. Door de foto's kwamen we bij iedereen thuis, leerden we de vaders, moeders, broers en zussen van elkaar kennen. Nu weten we precies hoeveel broers en zussen iedereen heeft, wat onze dromen zijn en wie van ons huisdieren heeft bijvoorbeeld. Dat we die kennis, en een aantal leuke ervaringen tijdens de fotolessen met elkaar delen, heeft er wel voor gezorgd dat we snel naar elkaar toe zijn gegroeid. Ook hebben we op een leuke manier contacten gelegd met buurtbewoners die we fotografeerden op Plein '40-'45. Na wat verwarring en verlegenheid en opmerkingen als 'Wie ik?' 'Weet je zeker dat je niet mijn collega wilt fotograferen?' waren de buurtbewoners vaak erg gevlaid, en enthousiast om voor ons op de foto te gaan. Al met al waren het een aantal geslaagde weken, waarin we meer verbonden zijn geworden met elkaar en met de buurt dankzij de camera, die het ijs brak.

Zelfs de beveiliging van het
winkelcentrum wilde voor een
foto-opdracht poseren.

Door weer en wind gingen de
fotografen op pad om mee te
doen aan een fotospeurtocht.

Dilem maakt een foto voor de foto-
speurtocht van het Melkmeisje. Weet
jij waar deze tekening hangt?

Deze winkelier heeft speciaal voor de foto
andere kleding aangetrokken. En nam tot
onze grote verrassing nog een vriendje mee!

LEZERSBIJDRAGE

Discriminatie

Laatst in de supermarkt trof ik tussen kaas en melkproduct een jonge vrouw van buitenlandse komaf. Een sluier bedekte grotendeels het ravenzwarte haar.

Ze sprak me aan en 't viel me op hoe perfect haar uitspraak was. Ik meende haar een compliment te maken en uitte mijn bewondering over het gebruik van onze taal.

Zij keek me aan en even dacht ik dat ze me zou slaan. 'U discrimineert!' viel ze woedend uit. 'Ik woon hier namelijk, en ik neem aan dat u dat uw Hollandse buurvrouw zeker niet geeft te verstaan.'

Ik begreep het niet. wat deed ik fout? Pas later drong het tot mijn brein dat ik op haar uiterlijk was afgegaan. Zij wilde geen apartheid. Zij wilde een gelijke zijn.

Corien Heersema

GaSet portret

In Geuzenveld en Slotermeer leven mensen met veel verschillende nationaliteiten. Fotograaf **Massoud Memar** portretteert voor ieder nummer een andere buurtbewoner uit de wijk. Belangstellenden kunnen mailen naar: m.me18@gmail.com.

Foto: Massoud Memar

Naam: Anneke Albers **Wijk:** Slotermeer
Leeftijd: 22 jaar **Nationaliteit:** Nederlandse

Hobby: Ik dans al mijn hele leven: klassiek ballet, modern, hiphop, ik heb het allemaal uitgeprobeerd. Daarnaast is mijn werk bij VoorUit eigenlijk mijn grootste hobby: activiteiten organiseren voor kinderen en andere burens.

Wat is het leukst in uw buurt? De mensen maken een buurt! Ik ken heel veel leuke en lieve mensen in Slotermeer en voel me daardoor echt thuis als ik door de buurt loop.

Wat is het minst leuke in uw buurt? Mensen zeuren veel over deze wijk, en vergeten daardoor soms al het moois om hen heen te zien. Dat is jammer!

Van de daders ontbreekt elk spoor

Dagelijks zien we op tv en horen we op de radio de gruwelijkheden die wereldwijd gebeuren. Ook over misdaden die in Nederland en in Amsterdam gebeuren.

Men hoort over verkrachtingen in busjes naast fietspaden; in de groene ruimte waar mensen gaan wandelen. En onlangs was er een tv-bericht dat het gebeurde in de lift van een gebouw in Slotervaart. Naast deze verkrachtingen die zijn uitgevoerd door zieke mensen die niet in staat zijn een normaal seksleven te hebben, is het nu in de mode om vrouwen te betasten. Dit gebeurt door sommige jongelui die hun kruis niet kunnen beheersen, als ze een korte broek of decolleté zien.

Verder horen mensen berichten over inbraken in winkels, woningen en het mishandelen van oudere bewoners of gewone burgers op de straat etc. De meeste berichten eindigen met de conclusie dat de daders niet opgepakt zijn, en dat ze met fiets, op de scooter of auto gevlucht zijn. De slotzin erbij: 'Van de dader(s) ontbreekt elk spoor.'

Daarmee creëren de media onbedoeld een beeld van onmacht van de politie om ons burgers te beschermen. Het insinueert dat

de grote en kleine criminelen de baas zijn in Nederland. Jonge criminele lui horen deze berichten ook. Bij hen kweken ze een courage gevoel: dat zij onbestraft met een mes in een bus kunnen stappen en geld pakken, een vrouw verkrachten of in een winkel met pistool komen zonder grote zorgen om gepakt te worden.

In onze wijk waar de werkloosheid onder jonge mensen hoog is en waar veel schoolverlaters denken dat een diploma niet belangrijk is, waar de kans op een baan niet voor iedereen nabij is, kunnen deze berichten een misleidende impuls geven. De zin: 'Van de daders ontbreekt elk spoor' geeft hen wellicht het idee dat ze onbestraft kleine en grotere misdaden kunnen plegen. Voor velen van hen komt het besef dat dit een foute conclusie is, te laat. Misschien kunnen de media vaker en meer berichten plaatsen over criminele daders die opgepakt zijn. Dat zou een positieve impuls geven bij de jongelui tot twintig jaar. Eentje om over na te denken voordat ze op het criminele pad betreden.

Ivanka Jokic

Concert Celine Cairo

Je adem stokt en je alleen maar kunt denken... 'wow'

Win 5 x 2 vrijkaarten voor **Celine Cairo** in concert op zaterdag 23 april in Theater de Meervaart!

Je hebt van die momenten, als zangers/zangeressen hun eerste toon inzetten, dat je mond een beetje open zakt, je adem stokt en je alleen maar kunt denken... 'wow'. Het gebeurt me niet vaak, maar dat had ik met Eva Cassidy... en nu met Celine Cairo", liet haar nieuwste fan weten.

Het begon allemaal met een optreden in Carnegie Hall New York in 2009... Celine, toen net 19, won een prijs en haar carrière nam een vlucht. Ze ging verder met het schrijven van nummers, studeerde zang en vormde een band om zich heen. Ze bracht haar eerste EP uit, waarvan het nummer 'Got Me Good' plots werd opgepikt door Edwin

Foto: Jos Kottman

Evers. "Niet te geloven, wat een waanzinnige stem. Hoe kan het dat wij nog nooit van deze vrouw hebben gehoord?", vroeg hij zich destijds terecht af.

Intussen ontving Matthijs van Nieuwkerk haar driemaal in DWDD, produceerde Fink haar tweede EP en verkocht ze de kleine zaal van Paradiso meermaals uit. Ze trad op in Kaapstad, Brussel, Hamburg, Barcelona en New York en werd door Dotan en Asgeir gevraagd om hun voorprogramma's te verzorgen. Celine's stemgeluid is bijzonder en authentiek, haar nummers prikkelend en ontroerend. Betoverend mooi.

Stuur je naam, adres, woonplaats naar prmail@meervart.nl en maak kans op twee vrijkaartjes.

Colofon

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

De redactie: Christiane Baethcke, Rose van Dongen, Maarten Bijlenga, Bram Niezen, Thea Schaafsma, Remko de Maar (Remko7), Anneke Albers en Linda el Omari met ondersteuning van Karin Kauw (Stichting Eigenwijks) en Dorëndel Overmars.

Correspondent: Massoud Memar
Columnist: Warner Hemmes, Hugo Hoes en Carlo Panoet

Strip en tekeningen: Remko7
Literair recensent: Charlotte Lehmann
Met bijdragen van: De Meervart, Hedda van Rozelaar, Corien Heersema, Ivanka Jokic, Yvette Klap, Carla van Essen, Marie de Vries, Mario Genovese, Kamal Bergman, Gökhan Aksoy.
GaSet Junior: Ouïam, Dikra, Maroua, Dilem, Hiba, Louam, Mohcine, Soumia, Vera, Gina en Rosa.

Voor informatie en kopij: Stichting Eigenwijks, De Honingraat, Slotermeerlaan 103-H, 1063 JN Amsterdam
Telefoon 020-3460670
Aanleveren kopij: gaset@eigenwijks.nl

Opmaak: Stephan de Smet
Drukker: Flevodruk Harlingen
Verspreiding: Door Verspreidingen
Opilage: 25.000 stuks

Deadline aanleveren van kopij: donderdag 9 juni 2016

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/hen op te treden.